Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTES TAMARAS ČAPETAS [*TAMARA ĆAPETA*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2024. gada 21. martā [1]

Lieta C-224/23 P

Penya Barça Lyon: Plus que des supporters (PBL),
Issam Abdelmouine
pret

Eiropas Komisiju

Apelācija – Valsts atbalsts – Iespējamais atbalsts futbola klubam *Paris Saint-Germain* – Regula (ES) 2015/1589 – 1. panta h) punkts – 24. panta 2. punkts – Jēdziens "ieinteresētā persona" – Personas, uzņēmuma vai uzņēmumu apvienības "intereses" jēdziena tvērums – Nepieciešamība pēc cēloņsakarības starp šo personu interesi un atbalsta piešķiršanu

I. Ievads

1. *Issaam Abdelmouine* lepojas ar to, ka ir futbola kluba *Barcelona* līdzjutējs un šā futbola kluba *socio* (biedrs). Kopā ar *Penya Barça Lyon*: *Plus que des supporters* (turpmāk tekstā – "*PBL*"), kas ir futbola kluba *Barcelona* futbola līdzjutēju apvienība Francijā, viņš iesniedza sūdzību Eiropas Komisijai, apgalvojot, ka Francija ir sniegusi nelikumīgu valsts atbalstu, nepildot konkrētus Eiropas Futbola federāciju asociācijas (turpmāk tekstā – "*UEFA*") noteikumus par finansiāli godīgu spēli. Viņš apgalvoja, ka šī neizpilde būtu ļāvusi futbola klubam *Paris Saint-Germain* parakstīt līgumu ar futbolistu *Lionel Messi* no futbola kluba *Barcelona*.

2. Komisija atbildēja uz šo sūdzību ar vēstuli, kurā paskaidroja, ka šo saraksti nevar uzskatīt par "oficiālu sūdzību" [2], jo *Issaam Abdelmouine* neesot "ieinteresētās personas statusa" Procedūras regulas izpratnē [3].

3. Vispārējā tiesa 2023. gada 8. februāra spriedumā *PBL* un *WA*/Komisija (T-538/21, nav publicēts, EU:T:2023:53; turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums"), kas tika pasludināts atcelšanas procedūrā, kura bija uzsākta pret šo vēstuli, apstiprināja Komisijas nostāju, ka *I. Abdelmouine* nevarēja tikt atzīts par "ieinteresēto personu" Procedūras regulas izpratnē.

4. Šajā apelācijas tiesvedībā Tiesai ir jāprecizē prasības, kas ir "ieinteresētās personas" jēdziena pamatā sūdzības par valsts atbalstu iesniegšanas procedūras izpratnē.

[1] Oriģinālvaloda – angļu.

[2] Es vēlētos uzsvērt jau pašā sākumā, ka šāda jēdziena Procedūras regulā nav.

[3] Padomes Regula (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV L 248, 9. lpp.) (turpmāk tekstā – "Procedūras regula"), 1. panta h) punkts.

II. Tiesvedības priekšvēsture

A. Sūdzība Komisijai un attiecīgā vēstule

5. Šai apelācijas sūdzībai būtiskos faktus un juridisko pamatojumu var apkopot šādi.

6. 2021. gada 8. augustā futbola klubs *Barcelona* paziņoja par *Lionel Messi* pāriešanu uz futbola klubu *Paris Saint-Germain*.

7. Tajā pašā dienā *I. Abdelmouine* Komisijai iesniedza sūdzību par iespējami nelikumīgu valsts atbalstu futbola klubam *Paris Saint-Germain*, ko sniedz *Ligue de Football Professionnel* (Francijas Profesionālā futbola līga) un tās uzraudzības administratīvā iestāde, uz laiku apturot *UEFA Club Licensing and Financial Fair Play Regulations* (Klubu licencēšanas un finansiāli godīgas spēles noteikumi) izpildi, kas jāveic *Fédération Française de Football* (Francijas Futbola federācija)[4].

8. Pēc *I. Abdelmouine* domām, šis lēmums par nepildīšanu ir izkropļojis Spānijas un Francijas profesionālo futbola organizāciju piemērotos noteikumus, un tas ir ietekmējis konkurenci un ļāvis futbola klubam *Paris Saint-Germain* nolīgt *Lionel Messi*.

9. Ar 2021. gada 1. septembra vēstuli Komisija atbildēja uz *I. Abdelmouine* sūdzību (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums")[5].

10. Apstrīdētā lēmuma attiecīgā daļa ir šāda:

"Saskaņā ar [Procedūras regulas] 24. panta 2. punktu oficiālas sūdzības var iesniegt tikai ieinteresētās personas. "Ieinteresētā persona" ir jebkura dalībvalsts un jebkura persona, uzņēmums vai uzņēmumu apvienība, kuras intereses var ietekmēt atbalsta piešķirums, jo īpaši attiecīgā atbalsta saņēmējs, konkurējošie uzņēmumi un arodapvienības [..].

Jūs esat iesniedzis sūdzību [futbola kluba *Barcelona*] *socio* (biedra) vārdā. Biedrs nav ne futbola kluba *Paris Saint-Germain* konkurents, ne arodapvienība. Lai gan "ieinteresētās personas" definīcija neaprobežojas tikai ar atbalsta saņēmēja konkurentiem, personas tīri vispārēja vai netieša interese pasākumā nekvalificē šo personu kā ieinteresēto personu, jo šādi elementi neatklāj reālu ietekmi uz tās stāvokli. Piemēram, uzņēmuma, kas konkurē ar atbalsta saņēmēju, akcionāra statuss nepiešķir šai personai pašai savu un no attiecīgā uzņēmuma atšķirīgu interesi. Akcionārs var aizstāvēt savu interesi saistībā ar šo pasākumu, tikai izmantojot savas tiesības kā šā uzņēmuma dalībnieks, kuram pašam var būt tiesības iesniegt sūdzību. Ieinteresētās personas statuss netiek attiecināts uz visām personām, kuras var ietekmēt uzņēmuma gada tīrās peļņas vai zaudējumu samazinājums. Šajā ziņā [futbola kluba *Barcelona*], kas ir organizēta kā bezpeļņas apvienība, biedru (turpmāk tekstā – "*socios*") situācija ir līdzīga sabiedrības akcionāru situācijai, jo viņi varētu apgalvot, ka ir tikai netieši ieinteresēti attiecīgajā pasākumā ar [futbola kluba *Barcelona*] starpniecību.

Tā kā Jūs neesat ieinteresētā persona, Jūsu iesniegumu nevar uzskatīt par oficiālu sūdzību [Procedūras regulas] 24. panta 2. punkta nozīmē."

[4] *UEFA* Klubu licencēšanas un finansiāli godīgas spēles noteikumi ir pieejami vietnē: https://documents.uefa.com/v/u/MFxeqLNKelkYyh5JSafuhg.

[5] Minētais dokuments ir reģistrēts kā COMP.C.4/AH/mdr 2021(092342).

B. Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

11. *PBL* (turpmāk tekstā kopā saukti – "apelācijas sūdzības iesniedzēji") un *I. Abdelmouine* 2021. gada 2. septembrī Vispārējā tiesā cēla prasību atbilstoši LESD 263. pantam.

12. Ar to minētie lietas dalībnieki lūdza atcelt apstrīdēto lēmumu un uzdot Komisijai cita starpā uzsākt izmeklēšanu pret Franciju par nelikumīgu valsts atbalstu futbola klubam *Paris Saint-Germain* saistībā ar sacensībām Francijā un Eiropā [6].

13. Vienīgais pirmajā instancē izvirzītais pamats ir par Procedūras regulas 1. panta h) punkta pārkāpumu. Tajā apelācijas sūdzības iesniedzēji arī apgalvoja, ka Komisija esot kļūdaini pielīdzinājusi akcionāra un *socio* statusus un tādējādi esot nepareizi interpretējusi "ieinteresētās personas" jēdzienu [7].

14. Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa, pirmkārt, atzina prasību atcelt lēmumu par nepieņemamu tiktāl, ciktāl to bija iesniegusi *PBL*, jo nebija pierādījumu, ka sūdzība būtu iesniegta arī šī lietas dalībnieka vārdā [8].

15. Otrkārt, Vispārējā tiesa izskatīja četru veidu intereses, uz ko atsaucās *I. Abdelmouine*, proti, i) tiešo materiālo interesi saistībā ar futbola kluba *Barcelona* finansiālo stāvokli; ii) interesi, kuras pamatā ir futbola vērtības un sporta aizsardzība; iii) konkurences izkropļojumu sekas attiecībā uz futbola kluba *Barcelona* organizācijas veidu un iv) interesi saglabāt *socios* tiesības futbola kluba *Barcelona* statusa vai struktūras izmaiņu gadījumā.

16. Vispārējā tiesa secināja, ka neviens no *I. Abdelmouine* intereses aspektiem, uz kuriem viņš atsaucas, lai pamatotu savu "ieinteresētās personas" statusu Procedūras regulas 1. panta h) punkta izpratnē, nevar būt par pamatu apstrīdētā lēmuma atcelšanai [9].

17. Treškārt, Vispārējā tiesa atzina par neefektīvu *I. Abdelmouine* argumentu, ka viņa kā *socio* statusu nevar pielīdzināt uzņēmuma akcionāra statusam. Tā paskaidroja, ka apstrīdētajā Komisijas lēmumā ietvertā analoģija bija pakārtota Komisijas nostājai, ka *I. Abdelmouine* nav "ieinteresētā persona" [10].

18. Ņemot vērā iepriekš minētos secinājumus, Vispārējā tiesa noraidīja prasību atcelt lēmumu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

III. Par tiesvedību Tiesā

19. Ar apelācijas sūdzību, kas iesniegta 2023. gada 11. aprīlī, apelācijas sūdzības iesniedzēji lūdz atcelt pārsūdzēto spriedumu pilnībā un ar galīgo spriedumu apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus.

6 Pārsūdzētais spriedums, 7. punkts.

7 Pārsūdzētais spriedums, 19. punkts.

8 Pārsūdzētais spriedums, 17. un 18. punkts.

9 Pārsūdzētais spriedums, 28.–47. punkts.

10 Pārsūdzētais spriedums, 51.–53. punkts.

20. Savā 2023. gada 14. jūlijā iesniegtajā atbildes rakstā uz apelācijas sūdzību Komisija lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

IV. Juridiskā analīze

21. Ar apstrīdēto lēmumu Komisija informēja *I. Abdelmouine*, ka viņa sūdzību nevar uzskatīt par "oficiālu" sūdzību Procedūras regulas 24. panta 2. punkta izpratnē. Pēc Komisijas domām, tas esot tāpēc, ka *I. Abdelmouine* neesot "ieinteresētās personas" statusa, kā tas ir paredzēts minētās regulas 1. panta h) punktā. Tomēr apstrīdētajā lēmumā ir arī paskaidrots, ka *I. Abdelmouine* sniegtā informācija tiks reģistrēta kā "vispārēja tirgus informācija"[11].

22. Komisija nepaskaidroja, kādas sekas varētu būt tam, ka *I. Abdelmouine* rakstītais netiek uzskatīts par "oficiālu" sūdzību, bet gan par "vispārēju tirgus informāciju". Apstrīdētajā lēmumā nav arī nekādas nostājas jautājumā, vai Komisija uzskata, ka pastāv (nelikumīgs) valsts atbalsts, un vai tā plāno uzsākt formālās izmeklēšanas procedūru.

23. Tādējādi ar savu atcelšanas prasību apelācijas sūdzības iesniedzēji būtībā apstrīd Komisijas atteikumu atzīt *I. Abdelmouine* par "ieinteresēto personu".

24. Manuprāt, šī problēma izvirza divus jautājumus. Pirmkārt, kādas sekas šis atteikums rada *I. Abdelmouine*? Otrkārt, vai *I. Abdelmouine* nepamatoti tika atteikts "ieinteresētās personas" statuss?

25. Es šos jautājumus apskatīšu pēc kārtas. Šim nolūkam es vispirms īsi paskaidrošu procesuālās tiesības, kas piešķirtas "ieinteresētajām personām", un tiesības, kas piešķirtas personām, kurām nav šāda statusa (A). Pēc tam es izskatīšu nosacījumus "ieinteresētās personas" statusa iegūšanai, kā tas ir noteikts Procedūras regulas 1. panta h) punktā (B). Nobeigumā es izvērtēšu, vai Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, liedzot *I. Abdelmouine* "ieinteresētās personas" statusu (C).

A. Ieinteresēto personu un citu personu procesuālās tiesības

26. Komisijas pienākums izmeklēt atbalstu, kas var apdraudēt efektīvu un neizkropļotu konkurenci starp uzņēmumiem (un dalībvalstīm) iekšējā tirgū, izriet tieši no Līgumiem.

27. Tāpēc, ja Komisija saņem informāciju par iespējamu LESD 107. panta pārkāpumu, tai saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu būtu jāizskata šī informācija un jāizlemj, vai ir nepieciešama turpmāka rīcība, tostarp LESD 108. panta 2. punktā paredzētās procedūras uzsākšana[12].

[11] Šis termins nav definēts Procedūras regulā. Tomēr tas ir minēts attiecīgās regulas 32. apsvērumā, lai paskaidrotu sekas, kas izriet no iesnieguma, kurš neatbilst sūdzības veidlapā paredzētajiem nosacījumiem, proti, ka minētajai informācijai "ne vienmēr būtu jāizraisa *ex officio* izmeklēšana".

[12] Šajā ziņā skat. 1998. gada 2. aprīļa spriedumu Komisija/*Sytraval* un *Brink's France* (C-367/95 P, EU:C:1998:154, 62. punkts) (kurā paskaidrots, ka, lai gan Komisijai nav pienākuma iesaistīties saziņā ar sūdzības iesniedzēju, "šis secinājums nenozīmē, ka Komisijai vajadzības gadījumā nav pienākuma paplašināt sūdzības izmeklēšanu, neaprobežojoties tikai ar sūdzības iesniedzēja norādīto faktu un juridisko aspektu pārbaudi. Lai nodrošinātu Līguma pamatnoteikumu par valsts atbalstu pareizu pārvaldību, Komisijai ir rūpīgi un objektīvi jāizskata sūdzība, un tādēļ tai var būt nepieciešams pārbaudīt jautājumus, kurus sūdzības iesniedzējs nav skaidri norādījis"). Līdzīgi skat. arī ģenerāladvokāta Īva Bota [*Yves Bot*] secinājumus lietā Austrija/*Scheucher-Fleisch* u.c. (C-47/10 P, EU:C:2011:373, 120. punkts).

28. Šis pienākums rodas neatkarīgi no tā, vai Komisijas uzmanību uz konkrētu informāciju vērš no konkurences izkropļojumiem iekšējā tirgū cietusi persona vai persona, kuru var uzskatīt par tādu, kurai ir vairāk "vienkāršas" vai "vispārējas" bažas par iespējami nelikumīga atbalsta piešķiršanu.

29. Tajā pašā laikā LESD 108. pantā Komisijai ir piešķirta ekskluzīva kompetence uzraudzīt valsts atbalsta noteikumu pareizu īstenošanu un noteikts, ka Komisija šo uzdevumu veic "sadarbojoties ar dalībvalstīm".

30. Tas lika Tiesai secināt, ka valsts atbalsta pārskatīšanas procedūrā principā ir iesaistīta tikai Komisija un dalībvalstis: izmeklēšana par atbalsta piešķiršanu tiek uzsākta pret valsti un adresēta tai, nevis pret atbalsta saņēmēju vai citām personām, kuras tas ietekmē [13].

31. Tādējādi principā trešās personas netiek iesaistītas valsts atbalsta procedūrā, jo īpaši tās sākotnējā posmā, pirms tiek pieņemts lēmums par to, vai ir jāuzsāk izmeklēšana saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu.

32. Šī neiesaistīšana nozīmē, ka ne atbalsta pasākuma saņēmējam, ne jebkuram citam subjektam, ko šīs atbalsts ietekmē, nevar būt nekāda īpaša loma atbalsta pārskatīšanas procedūras sākotnējā posmā saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu [14].

33. Trešām personām noteiktas procesuālās tiesības tika atzītas tikai oficiālās izmeklēšanas procedūras līmenī, kas uzsākta, pamatojoties uz LESD 108. panta 2. punktu. Tā kā minētais procedūras posms ir "paredzēts, lai Komisija varētu pilnībā iepazīties ar visiem lietas faktiem", šai iestādei ir pienākums dot iespēju jebkurai "ieinteresētajai" personai iesniegt tai savus apsvērumus [15].

34. Tomēr, neraugoties uz Līgumā noteikto Komisijas pienākumu izmeklēt visus iespējamos nelikumīga atbalsta gadījumus, sākotnējā posmā ieinteresētajām personām nebija nekādu procesuālo tiesību.

35. Tikai 1998. gadā pēc sprieduma lietā Komisija/*Sytraval* un *Brink's France* trešām personām pirmo reizi tika piešķirtas noteiktas procesuālās tiesības ārpus formālās izmeklēšanas procedūras [16].

[13] Šajā ziņā skat. spriedumu Komisija/*Sytraval* un *Brink's France* un spredumu, 2002. gada 24. septembris, *Falck* un *Acciaierie di Bolzano* /Komisija (C-74/00 P un C-75/00 P, EU:C:2002:524, 81. un 83. punkts).

[14] Skat., piemēram, spriedumus, 2002. gada 24. septembris, *Falck* un *Acciaierie di Bolzano*/Komisija (C-74/00 P un C-75/00 P, EU:C:2002:524, 83. punkts) un 2005. gada 6. oktobris, *Scott*/Komisija (C-276/03 P, EU:C:2005:590, 33. punkts). Tas ir, neraugoties uz to, ka – atbilstīgi ģenerāladvokāta M. Lenca [*M. Lenz*] secinājumos lietā Komisija/*Sytraval* un *Brink's France* (C-367/95 P, EU:C:1997:249, 86. punkts) paskaidrotajam – "Līgums neaizliedz Komisijai uzklausīt ieinteresētās personas viedokli 93. panta 3. punktā paredzētās iepriekšējas pārbaudes procedūras posmā".

[15] Skat. spriedumu, 1993. gada 15. jūnijs, *Matra*/Komisija (C-225/91, EU:C:1993:239 16. punkts). Līdzīgi skat. arī spriedumu, 1984. gada 20. marts, Vācija/Komisija (84/82, EU:C:1984:117, 11. un 13. punkts).

[16] Skat. spriedumu Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, 45.–48. punkts.

36. Minētais spriedums bija arī iniciatīva, lai likumdošanas procedūras laikā, kas bija Regulas Nr. 659/1999[17] (Procedūras regulas priekštece)[18] pamatā, oficiāli piešķirtu šīm personām īpašas tiesības iesniegt sūdzību Komisijai, "[lai informētu] Komisiju [par] jebkādu varbūtēji nelikumīgu atbalstu"[19].

37. Minētās tiesības iesniegt sūdzību ir saistītas ar noteiktām procesuālajām tiesībām, ko procedūras sākotnējā posmā piešķir Procedūras regula.

38. Piemēram, iesniedzot sūdzību, Procedūras regulas 24. panta 2. punktā noteikts, ka Komisijai jāsazinās ar sūdzības iesniedzēju. Šī prasība nozīmē, ka, ja Komisija, pamatojoties uz sūdzībā sniegto informāciju, uzskata, ka *prima facie* nav pietiekama pamata uzsākt oficiālu izmeklēšanas procedūru, tai ir pienākums informēt ieinteresēto personu par šo lēmumu. Pēc šīs nostājas paziņošanas Komisijai arī ir jādod ieinteresētajai personai laiks, lai tā varētu atbildēt un, iespējams, sniegt papildu informāciju. Visbeidzot, Komisijas pienākums ir nosūtīt "ieinteresētajai personai" ar sūdzību saistītās lietas lēmuma kopiju.

39. Šīs tiesības tika vēl vairāk nostiprinātas judikatūrā.

40. Tādējādi, jo īpaši gadījumos, kad Komisija nolemj neuzsākt formālās izmeklēšanas procedūru saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu, jo uzskata, ka pasākums, kas ir sūdzības pamatā, nav ar iekšējo tirgu nesaderīgs atbalsts, vai arī tāpēc, ka šis atbalsts tiek uzskatīts par pamatotu, sūdzības iesniedzējam tiek atzīta tiesībspēja apstrīdēt pieņemto lēmumu, pamatojoties uz LESD 263. panta ceturto daļu. Tiesa uzskatīja, ka šī iespēja celt prasību ir pamatota ar procesuālajām tiesībām, kas trešajai personai būtu piešķirtas, ja tiktu uzsākta formālā procedūra[20].

41. Tādējādi Procedūras regula paver procesuālu iespēju trešām personām vismaz zināmā mērā sadarboties ar Komisiju pirms oficiālās procedūras uzsākšanas saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu[21].

42. Tomēr Procedūras regula nepiešķir procesuālas tiesības nevienai trešai personai, kas iesniedz Komisijai informāciju par iespējamo valsts atbalstu. Procedūras regulā drīzāk ir noteikta atšķirība starp "ieinteresētajām personām" un (kā es to sauktu) "citiem informētājiem".

[17] Padomes Regula (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV 1999, L 83, 1 lpp.) (turpmāk tekstā – "Regula Nr. 659/1999").

[18] Kā izriet no minētās regulas sagatavošanas dokumentiem, Komisija sākotnēji šīs tiesības nebija ierosinājusi (skat. priekšlikumu Padomes Regulai (EK), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (COM/98/0073, galīgā redakcija) (OV 1998, C 116, 13. lpp.)). Faktiski tieši Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja, atsaucoties uz spriedumu lietā Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, ierosināja, ka būtu vēlams noteiktām personām piešķirt tiesības iesniegt sūdzību. Skat. Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu par tematu "Priekšlikums Padomes Regulai (EK), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai" (OV 1998, C 284, 10. lpp.), 4.3.1. punkts.

[19] Skat. Regulas Nr. 659/1999 20. panta 2. punktu, kas pilnvaroja "[ieinteresēto personu] informēt Komisiju [par] jebkādu varbūtēji nelikumīgu atbalstu un jebkādu varbūtēju atbalsta ļaunprātīgu izmantošanu".

[20] Jo īpaši skat. spriedumus, 2008. gada 17. jūlijs, *Athinaïki Techniki*/Komisija (C-521/06 P, EU:C:2008:422, 36. punkts un tajā minētā judikatūra) un 2023. gada 31. janvāris, Komisija/*Braesch* u.c. (C-284/21 P, EU:C:2023:58, 53. punkts un tajā minētā judikatūra).

[21] Tomēr trešo personu procesuālais statuss valsts atbalsta procedūrā joprojām atšķiras no liberālā statusa, kas šīm personām piešķirts pretmonopola un tirdzniecības jomā; salīdzinājumam skat. Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Regulas (EK) Nr. 773/2004 par to, kā Komisija veic lietas izskatīšanu saskaņā ar EK līguma 81. un 82. pantu (OV 2004, L 123, 18. lpp.), 5. pantu un Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 8. jūnija Regulas (ES) 2016/1036 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 21. lpp.), 5. pantu. Līdzīgi attiecībā uz atšķirībām no pretmonopola izmeklēšanām skat. Niejahr M., un Scharf, T., *Some Thoughts on the Jurisprudence of European Courts Concerning the Admissibility of Actions against State Aid Decisions, EC State Aid law – Le droit des aides d'État dans la CE: Liber amicorum Francisco Santaolalla Gadea*, Kluwer, 2008, 353. un 354. lpp.

43. Saskaņā ar Procedūras regulas 12. panta 1. punkta pirmo daļu Komisija pēc savas iniciatīvas *var* izskatīt *no jebkura avota iegūtu* informāciju par iespējami nelikumīgu valsts atbalstu. Turpretī minētā noteikuma otrajā daļā ir paredzēts, ka Komisija bez liekas kavēšanās *izskata* ikvienu sūdzību, ko iesniegusi "*jebkura ieinteresētā persona*" saskaņā ar Procedūras regulas 24. panta 2. punktu [22].

44. Procedūras regulas 24. panta 2. punktā tiesības iesniegt sūdzību ir paredzētas "ieinteresētajām personām".

45. Konkrētāk, minētajā pantā noteikts, ka "jebkura ieinteresētā persona var iesniegt sūdzību, lai informētu Komisiju par jebkādu iespējami nelikumīgu atbalstu vai jebkādu iespējamu atbalsta ļaunprātīgu izmantošanu. Šim nolūkam ieinteresētā persona pienācīgi aizpilda veidlapu, kas ir noteikta [..] īstenošanas noteikumos, un iesniedz visu tajā pieprasīto obligāto informāciju" [23].

46. Procedūras regulas 24. panta 2. punktā attiecīgi noteiktas divas praktiskas prasības sūdzības iesniegšanai Komisijai: i) nepieciešamība kvalificēties kā "ieinteresētajai personai" un ii) nepieciešamība aizpildīt standarta veidlapu, kā arī sniegt noteiktu informāciju, lai pierādītu, ka *prima facie* pastāv nelikumīgs atbalsts vai atbalsta ļaunprātīga izmantošana [24].

47. Tādējādi jēdziens "ieinteresētā persona" šim informētāja veidam piešķir noteiktas procesuālās tiesības, kas "citiem informētājiem" nav piešķirtas.

48. No tā izriet, ka, liedzot *I. Abdelmouine* "ieinteresētās personas" statusu Procedūras regulas izpratnē, Komisija atņēma šai personai arī šajā regulā paredzētās procesuālās tiesības, lai gan tas neatbrīvo Komisiju no pienākuma pārbaudīt sniegto informāciju par iespējamo valsts atbalstu.

B. Kas ir "ieinteresētā persona"?

49. "Ieinteresētās personas" definīcija ir sniegta Procedūras regulas 1. panta h) punktā.

50. Šajā noteikumā, kurā saglabāts Regulas Nr. 659/1999 formulējums, ir kodificēta Tiesas judikatūra par jēdzienu "ieinteresētā persona" LESD 108. panta 2. punkta izpratnē [25].

51. Tajā noteikts, ka "ieinteresētā persona" ir "jebkura dalībvalsts un jebkura persona, uzņēmums vai uzņēmumu apvienība, kuras intereses var ietekmēt atbalsta piešķīrums, jo īpaši attiecīgā atbalsta saņēmējs, konkurējošie uzņēmumi un arodapvienības".

52. Tiesa ir atzinusi, ka, lai gan šī definīcija noteikti ietver atbalsta saņēmēja konkurējošus uzņēmumus [26], tās formulējums ir tāds, ka tā var aptvert "nenoteiktu adresātu loku" [27].

[22] Interesanti, ka Regulas Nr. 659/1999 10. panta 1. punkta atbilstošajā noteikumā šāda atšķirība ir noteikta. Tas paredzēja, ka "ja – neatkarīgi no informācijas avota – Komisijas rīcībā ir ziņas par varbūtēji nelikumīgu atbalstu, tā tūlīt *izskata* minēto informāciju". [Mans izcēlums.]

[23] Procedūras regulas 24. panta 2. punkts.

[24] Pēdējais elements ir sīkāk izklāstīts Procedūras regulas 24. panta 2. punkta otrajā daļā.

[25] Skat. spriedumu, 2023. gada 31. janvāris, Komisija/*Braesch* u.c. (C-284/21 P, EU:C:2023:58, 58. punkts un tajā minētā judikatūra) (kurā paskaidrots, ka "no Tiesas judikatūras izrietošo jēdziena "ieinteresētā [persona]" definīciju Savienības likumdevējs ir kodificējis [Procesuālās regulas] 1. panta h) punktā").

[26] Šajā nozīmē skat. spriedumus, 1984. gada 14. novembris, *Intermills*/Komisija (323/82, EU:C:1984:345, 16. punkts), un 2011. gada 24. maijs, Komisija/*Kronoply* un *Kronotex* (C-83/09 P, EU:C:2011:341, 63. punkts).

[27] Skat. spriedumu, 2023. gada 31. janvāris, Komisija/*Braesch* u.c. (C-284/21 P, EU:C:2023:58, 59. punkts un tajā minētā judikatūra). Šajā ziņā skat. arī spriedumu, 1984. gada 14. novembris, *Intermills*/Komisija (323/82, EU:C:1984:345, 16. punkts).

53. Kvalifikācijas kritērijs, kas ierobežo šo teorētiski atvērto personu sarakstu, ir jautājums par to, vai personas "*intereses* var *ietekmēt* atbalsta piešķīrums" [28].

54. Tā kā izskatāmā lieta attiecas uz personu, kas nav konkurējošs uzņēmums ar uzņēmumu, kuram, iespējams, tika piešķirts atbalsts, tad, lai atbildētu uz jautājumu, vai *I. Abdelmouine* ir "ieinteresētās personas" statuss, ir svarīgi noskaidrot jēdzienu "intereses" un "ietekme" nozīmi Procedūras regulas 1. panta h) punktā.

1. Interešu aspekts

55. Kādas intereses var padarīt fizisku vai juridisku personu par "ieinteresēto personu"? Procedūras regulā par šo jautājumu nav nekādu norāžu.

56. Vienā no judikatūras virzieniem Vispārējā tiesa ir paudusi nostāju, ka persona, kura ir "tikai vispārēji vai netieši ieinteresēta" konkrētā atbalsta pasākumā, *nevar* pretendēt uz "ieinteresētās personas" statusu [29]. Minētajā judikatūrā nav paskaidrots, kas tiek saprasts ar "tikai vispārēju" interesi. Tomēr šķiet, ka tā ir iedvesmojusies no judikatūras, kas attiecas uz tiešu un individuālu interesi saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu [30]. Tas, manuprāt, ir nepareizi.

57. Jēdziens "interese", ciktāl tas ir saistīts ar "ieinteresētās personas" statusu valsts atbalsta procedūrā, ir nošķirts no šīs personas tiesībām apstrīdēt Komisijas lēmumu, kuras tā iegūst saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktā paredzēto formālās izmeklēšanas procedūru. Lai "ieinteresētā persona" būtu tiesīga apstrīdēt šādu lēmumu, tai ir jāpierāda tieša un individuāla interese – šis statuss neizriet tieši no tās kā "ieinteresētās personas" statusa saskaņā ar Procedūras regulu [31].

58. Tiešs un individuāls skārums tiek prezumēts tikai tad, ja ieinteresētā persona vēlas apstrīdēt lēmumu neuzsākt formālo procedūru (skat. šo secinājumu 40. punktu).

59. Tomēr citā judikatūrā Vispārējā tiesa "ieinteresētās personas" statusu nenosaka atkarībā no tā, vai pastāv *personiska*, nevis *vispārēja* rakstura konkrēta interese [32].

60. Es uzskatu, ka šāda pieeja vairāk atbilst "ieinteresētās personas" statusa mērķim valsts atbalsta procedūrā.

[28] Procedūras regulas 1. panta h) punkts. Mans izcēlums.

[29] Skat. pārsūdzēto spriedumu, 33. punkts, spriedumus, 2019. gada 19. decembris, *BPC Lux 2* u.c./Komisija (T-812/14 RENV, nav publicēts, EU:T:2019:885, 60. punkts), un 2023. gada 7. jūnijs, *UNSA Énergie*/Komisija (T-322/22, nav publicēts, EU:T:2023:307, 20. punkts), un rīkojumu, 2003. gada 25. jūnijs, *Pérez Escolar/*Komisija (T-41/01, EU:T:2003:175, 36. punkts).

[30] Šis judikatūras virziens attiecīgi balstās uz pavisam cita (juridiskā) standarta interpretāciju. Šajā ziņā jo īpaši skat. spriedumu, 2019. gada 19. decembris, *BPC Lux 2* u.c./Komisija (T-812/14 RENV, nav publicēts, EU:T:2019:885, 60. punkts), kas balstās uz 2003. gada 25. jūnija rīkojumu lietā *Pérez Escolar/*Komisija (T-41/01, EU:T:2003:175, 36. punkts) – kas savukārt balstās uz 1998. gada 16. septembra spriedumu lietā *Waterleiding Maatschappij/*Komisija (T-188/95, EU:T:1998:217, 37. punkts), kurā paskaidrots, ka "prasītāja nevar būt individuāli skarta, ņemot vērā apstrīdētā lēmuma, ar kuru tikai apstiprināta nodokļu noteikumu ar vispārēju piemērošanas jomu piemērošana, likumdošanas raksturu, [jo] šāds pasākums attiecas uz objektīvi noteiktām situācijām un rada vispārīgi un abstrakti paredzētas tiesiskās sekas personu grupai".

[31] Šajā ziņā skat. spriedumu, 2023. gada 31. janvāris, Komisija/*Braesch* u.c. (C-284/21 P, EU:C:2023:58, 54. punkts un tajā minētā judikatūra).

[32] Skat. spriedumu, 2021. gada 15. septembris, *CAPA* u.c./Komisija (T-777/19, EU:T:2021:588, 89. punkts) (kurā paskaidrots, ka "principā nevar izslēgt, ka atbalsts konkrēti iespaido trešo personu intereses ietekmes dēļ, kādu atbalstītā būve rada uz tās apkārtējo vidi, tostarp uz citām darbībām, kas tiek veiktas tuvumā"); apelācijas kārtībā apstiprināts ar 2023. gada 14. decembra rīkojumu lietā *CAPA* u.c./Komisija (C-742/21 P, nav publicēts, EU:C:2023:1000, 83. punkts).

61. Sūdzību procedūra, kā noteikts pašā Procedūras regulā, ir "būtisks informācijas avots, lai konstatētu Savienības noteikumu pārkāpumus valsts atbalsta jomā"[33].

62. Šajā ziņā nav nozīmes tam, kāda veida subjektīvas intereses ir pamudinājušas sūdzības iesniedzēju vērsties Komisijā, apgalvojot, ka pastāv nelikumīgs atbalsts[34].

63. Informācija, ko Komisija saņem no ieinteresētajām personām, ļauj tai potenciāli atklāt un izmeklēt, vai atbalsta pasākums rada kaitīgu ietekmi uz iekšējo tirgu. Tāpēc pat tad, ja sūdzības iesniedzēja intereses nesakrīt ar, piemēram, atbalsta saņēmēja interesēm vai pat ja tās vispār nav ekonomiskās intereses, svarīgas ir sabiedrības intereses, kas ir kopīgas visiem Savienības tiesību subjektiem, kuru uzraudzība ir uzticēta Komisijai, aizliegt *jebkādu* atbalstu, kas neatbilst konkurences nosacījumiem iekšējā tirgū.

64. Šī atvērtā pieeja attiecībā uz to, uz kādām "interesēm" attiecas Procedūras regula, ir atspoguļota galvenokārt Tiesas spriedumā *Ja zum Nürburgring/*Komisija[35].

65. Tajā Tiesa paskaidroja, ka apvienības, "kas aizstāv visas Vācijas autosporta intereses saistībā ar Nirburgringas [*Nürburgring*] sacīkšu trasi [un kuras] galvenais mērķis ir nodrošināt šīs trases izmantošanu ar tādiem ekonomiskiem nosacījumiem, kuri ir vērsti uz vispārējo interešu ievērošanu, nodrošinot tās pieejamību arī sporta amatieriem"[36], intereses ir pietiekamas, lai izpildītu "intereses" kritēriju.

66. Tāpēc nav iemesla uzskatīt, ka interesi saglabāt noteiktu sporta organizāciju organizatorisko un funkcionālo struktūru vai pat plašākas intereses nodrošināt taisnīgumu konkrētā sporta veidā nevarētu ņemt vērā kā interesi, kas ir pietiekama, lai kvalificētu kādu pusi kā "ieinteresēto personu" Procedūras regulas izpratnē.

67. No tā izriet, ka jautājums par to, kādas intereses var tikt skartas, ir pavisam vienkāršs: *jebkuras* intereses var aizsargāt, iesniedzot sūdzību par atbalsta piešķiršanu, kas var ietekmēt konkurences apstākļus iekšējā tirgū.

68. Tomēr, ņemot vērā to, ka "ieinteresētās personas" statuss piešķir pusei noteiktas tiesības, un ņemot vērā to, ka Procedūras regulas mērķis nebija piešķirt šādas tiesības ikvienam, bet gan ierobežot tās līdz noteiktai personu kategorijai, to personu lokam, kuras var atsaukties uz šo statusu, noteikti jābūt ierobežotam.

69. Kā es paskaidrošu, patiesais filtrējošais elements ir nevis attiecīgo interešu veids, bet gan prasība, ka šīm interesēm jābūt ietekmētām. Citiem vārdiem sakot, jautājums ir par to, vai var konstatēt cēloņsakarību starp ietekmi uz fiziskas vai juridiskas personas interesēm un attiecīgo atbalsta pasākumu.

33 Procedūras regulas 32. apsvērums.

34 Šajā ziņā skat. spriedumu, 2023. gada 31. janvāris, Komisija/*Braesch* u.c. (C-284/21 P, EU:C:2023:58, 60. punkts), kurā Tiesa uzsvēra, ka ir nepieciešams, lai uzņēmums "[pierāda], ka atbalstam var būt konkrēta ietekme uz tā stāvokli", tomēr neprasot, lai Komisija vai Vispārējā tiesa izvērtētu, vai šīs intereses ir saistītas ar sūdzības iesniedzēju.

35 Spriedums, 2021. gada 2. septembris, *Ja zum Nürburgring/*Komisija (C-647/19 P, EU:C:2021:666) (turpmāk tekstā "spriedums *Ja zum Nürburgring/*Komisija"). Tomēr skat. arī spriedumu, 2009. gada 9. jūlijs, *3F*/Komisija (C-319/07 P, EU:C:2009:435, 65. un 104. punkts) (par Dānijas vispārējās darba ņēmēju arodbiedrības un tās biedru interesēm saistībā ar nodokļu pasākumiem, kas saistīti ar trešo valstu jūrnieku nodarbināšanu).

36 Spriedums *Ja zum Nürburgring/*Komisija, 66. punkts.

2. Ietekmēšanas aspekts

70. Procedūras regulas 1. panta h) punktā "ieinteresētās personas" statuss ir pakārtots iespējamībai, ka atbalsta piešķiršana var ietekmēt šīs personas intereses.

71. Tradicionāli tiesu praksē šī prasība tiek saprasta kā prasība, ka attiecīgajam atbalsta pasākumam var būt "reāla" vai "īpaša" ietekme uz attiecīgās fiziskās vai juridiskās personas vai to personu stāvokli, kuras tā pārstāv [37].

72. Manuprāt, šie vārdi ir tikai sinonīmi prasībai par cēloņsakarību starp attiecīgo atbalsta pasākumu un apgalvotajām sekām.

73. No vārda "*by*" lietojuma [angļu valodas tekstā] Procedūras regulas 1. panta h) punktā izriet, ka subjektam, kas vēlas pretendēt uz "ieinteresētās personas" statusu, ir jāpierāda, ka nelabvēlīga ietekme uz attiecīgajām interesēm *pozitīvi izriet* no konkrētā pasākuma, kuru tas apstrīd [38].

74. Turklāt, ņemot vērā darbības vārda "var" lietojumu minētās normas tekstā, "ieinteresētās personas" statuss nav atkarīgs no tā, vai personas intereses ir faktiski ietekmētas, bet attiecas arī uz *potenciālo* ietekmi, ko var radīt attiecīgais atbalsta pasākums [39].

75. Tomēr praksē šāda veida iespējamo attiecināšanu var būt grūti droši noteikt. Var izrādīties, ka vairāki pasākumi (no kuriem daži ir reglamentējoši) vai ietekme (kas izriet no augšupējiem/lejupējiem pasākumiem vai darbībām) var radīt nelabvēlīgas sekas attiecīgajam uzņēmumam.

76. Šādos apstākļos es ierosinu iepriekš minēto pozitīvo attiecināšanu papildināt ar *negatīvās attiecināšanas* novērtējumu.

77. Tas nozīmē, ka Komisijai ir jānovērtē, vai pasākums, par kuru iesniegta sūdzība, joprojām ir iespējamās nelabvēlīgās ietekmes avots, pat ja tiek izslēgta jebkāda ietekme, kas patiesībā izriet no papildu pasākumiem vai citiem iespējamiem avotiem [40].

[37] Skat. it īpaši spriedumus, 2009. gada 9. jūlijs, *3F*/Komisija (C-319/07 P, EU:C:2009:435, 33. punkts); 2011. gada 24. maijs, Komisija/*Kronoply* un *Kronotex* (C-83/09 P, EU:C:2011:341, 65. punkts); 2011. gada 27. oktobris, *Austria*/*Scheucher-Fleisch* u.c. (C-47/10 P, EU:C:2011:698, 132. punkts).

[38] Šajā ziņā skat. spriedumu, 2023. gada 31. janvāris, Komisija/*Braesch* u.c. (C-284/21 P, EU:C:2023:58, 60. un 80. punkts un tajos minētā judikatūra). Kā it īpaši apstiprina pirmais no šiem punktiem, pozitīvais attiecināšanas kritērijs ir tas, ko judikatūra attiecībā uz atbalsta "īpašajām" vai "reālajām" sekām centās implicēt (skat. šo secinājumu 71. punktu).

[39] Šajā ziņā skat. spriedumu, 2022. gada 7. aprīlis, *Solar Ileias Bompaina*/Komisija (C-429/20 P, EU:C:2022:282, 35. punkts) (kurā paskaidrots, ka, "ja šī uzņēmuma interešu aizskārums var būt tikai potenciāls, ir jābūt iespējai juridiski pietiekami pierādīt konkrētas ietekmes uz šīm pašām interesēm risku"). Skat. arī rīkojumus, 2023. gada 10. maijs, *MKB Multifunds*/Komisija (C-665/21 P, nav publicēts, EU:C:2023:408, 48. punkts) un 2023. gada 14. decembris, *CAPA* u.c./Komisija (C-742/21 P, nav publicēts, EU:C:2023:1000, 73. punkts).

[40] Lieki piebilst, ka šis apsvērums neskar Komisijas visaptverošo pienākumu rūpīgi pārbaudīt informāciju, ko tai sniedz "ieinteresētā persona", kas iesniedz sūdzību (skat. pēc analoģijas un šajā nozīmē spriedumu, 2020. gada 22. septembris, Austrija/Komisija (C-594/18 P, EU:C:2020:742, 85. punkts un tajā minētā judikatūra), lai nepieļautu dalībvalstu stratēģijas, kuru mērķis varētu būt mākslīgi pārtraukt cēloņsakarību starp attiecīgo atbalsta pasākumu un tā ietekmi uz konkrētām "ieinteresētajām personām" (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2016. gada 27. oktobris, *D'Oultremont* u.c. (C-290/15, EU:C:2016:816, 48. punkts), un spriedumu, 2020. gada 25. jūnijs, A u.c. (Vēja turbīnas *Aalter* un *Nevele*) (C-24/19, EU:C:2020:503, 70. punkts un tajā minētā judikatūra) (kurā paskaidrots, ka lietderības princips prasa, lai dalībvalstu rīcība tiktu izvērtēta attiecībā uz iespējamām stratēģijām, kuru mērķis ir sadalīt pasākumus vairākās daļās, lai izvairītos no Savienības tiesībās noteiktajiem pienākumiem)).

78. Manuprāt, tiesu praksē šāda pieeja jau ir (netieši) atzīta [41].

79. Piemēram, spriedumā lietā *Solar Ileias Bompaina*/Komisija Tiesa konstatēja, ka elektroenerģijas ražotājs, kas ražo elektroenerģiju no atjaunojamiem energoresursiem un kuru, kā atzīts, negatīvi ietekmēja pasākums, kura mērķis bija samazināt šādiem ražotājiem paredzētos iepirkuma tarifus [42], nevarēja pietiekami sasaistīt šo ietekmi ar apgalvoto atbalstu elektroenerģijas piegādātājiem, kurus šis samazinājums neietekmēja un kuri tādējādi guva labumu no labvēlīgāka konkurences stāvokļa [43].

80. Līdzīgi arī nesen pieņemtajā rīkojumā lietā *CAPA* u.c./Komisija Tiesa saskārās ar zvejnieku kooperatīva prasību, kurā tika apgalvots, ka (darbības) atbalsts jūras vēja ģeneratoru stacijām ir kaitējis kooperatīva biedru zvejas darbībām. Pēc Vispārējās tiesas vērtējuma Tiesa nolēma, ka apgalvotā ietekme uz apelācijas sūdzības iesniedzēja zvejas darbībām (ja tāda ir) [44] nav attiecināma uz attiecīgo atbalstu, bet gan izriet no Francijas iestāžu lēmumiem reglamentēt kuģošanu un zvejas darbības šo vēja ģeneratoru atrašanās vietu tuvumā [45].

81. Tādējādi es uzskatu, ka tiesības iesniegt sūdzību, kas ietvertas Procedūras regulas 24. panta 2. punktā, kā arī no tām izrietošās procesuālās tiesības ir atkarīgas no prasības, ka sūdzības iesniedzējam, kas vēlas, lai tā būtu sekmīga, ir jāpierāda, ka (nelabvēlīgās) sekas, uz kurām viņš atsaucas, izriet no attiecīgā atbalsta pasākuma.

82. Ja attiecīgā fiziskā vai juridiskā persona to nevar pierādīt, šī persona arī nevar atsaukties uz procedūru un tiesībām, kas paredzētas un saistītas ar "ieinteresētās personas" statusu Procedūras regulas 1. panta h) punkta izpratnē.

C. Apelācijas sūdzības iesniedzēja statuss

83. Tiesas kompetencē apelācijas tiesvedībā ir tikai konstatējumi par tiesību normām, kas attiecas uz pirmajā instancē izvirzītajiem pamatiem [46].

84. Izskatāmajā lietā *I. Abdelmouine* sūdzība aprobežojas ar Komisijas secinājumu, ka viņš nav "ieinteresētā persona" Procedūras regulas 24. panta 2. punkta izpratnē un tādēļ nevar iesniegt sūdzību saskaņā ar šo regulu par Francijas iespējamo valsts atbalstu futbola klubam *Paris Saint-Germain* [47].

85. Vai Komisija ir pieļāvusi kļūdu šajā vērtējumā? Īsā atbilde uz šo jautājumu ir noraidoša. Līdz ar to neuzskatu, ka Vispārējās tiesas spriedums būtu jāatceļ.

[41] Šajā ziņā skat. spriedumu, 2023. gada 31. janvāris, Komisija/*Braesch* u.c. (C-284/21 P, EU:C:2023:58, 81. punkts) (kurā par nebūtiskiem "ieinteresētās personas" statusa novērtējumam atzīti pasākumi, kas "faktu ziņā ir saistīti, taču juridiski ir nošķirami") un rīkojumu, 2023. gada 14. decembris, *CAPA* u.c./Komisija (C-742/21 P, nav publicēts, EU:C:2023:1000, 97. punkts). Pēc analoģijas skat. arī spriedumu, 1991. gada 16. maijs, *Extramet Industrie/*Padome (C-358/89, EU:C:1991:214, 16.–19. punkts), kurā, veicot cēloņsakarības analīzi saistībā ar kaitējuma, kas izriet no importa par dempinga cenām, noteikšanu, tika prasīts neņemt vērā kaitējumu, kas ir saistīts ar citiem faktoriem.

[42] Skat. spriedumu, 2022. gada 7. aprīlis, *Solar Ileias Bompaina*/Komisija (C-429/20 P, EU:C:2022:282, 41. punkts).

[43] Spriedums, 2022. gada 7. aprīlis, *Solar Ileias Bompaina*/Komisija (C-429/20 P, EU:C:2022:282, 43. punkts).

[44] Skat. rīkojumu, 2023. gada 14. decembris, *CAPA* u.c./Komisija (C-742/21 P, nav publicēts, EU:C:2023:1000, 40. un 79. punkts).

[45] Skat. rīkojumu, 2023. gada 14. decembris, *CAPA* u.c./Komisija (C-742/21 P, nav publicēts, EU:C:2023:1000, 79. un 94. punkts).

[46] Skat. *ex multis* spriedumu, 2021. gada 4. marts, Komisija/*Fútbol Club Barcelona* (C-362/19 P, EU:C:2021:169, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).

[47] *J. Abdelmouine* nenorāda argumentu, ka viņa kā sūdzības iesniedzēja statuss izriet no LESD 108. panta 3. punkta.

86. Tomēr uzskatu, ka argumentācija, kas ir minētā sprieduma pamatā, ir daļēji jāaizstāj piemērojamās tiesību normas līmenī, lai precizētu judikatūras atvērtību jebkura veida interesēm, ko ierobežo tikai nepieciešamība pēc cēloņsakarības starp ietekmi uz fiziskas vai juridiskas personas interesēm un attiecīgo atbalsta pasākumu.

87. Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa noraidīja četrus elementus, ar kuriem *I. Abdelmouine* bija centies pierādīt, ka viņa intereses ir ietekmējis apstrīdētais atbalsta pasākums [48].

88. Tika apgalvots, ka šie elementi ir i) tiešās materiālās intereses saistībā ar futbola kluba *Barcelona* finansiālo stāvokli, kas varētu radīt viņa un citu *socios* finansiālu atbildību kluba bankrota gadījumā [49]; ii) intereses, kas balstās uz futbola vērtībām un sporta kā vispārēja labuma aizsardzību [50]; iii) konkurences izkropļojumu sekas attiecībā uz futbola kluba *Barcelona* organizatorisko formu, viņa kā *socio* morālajām tiesībām un juridiskās un ekonomiskās nenoteiktības radīšanu viņam un citiem *socios*, kas izpaustos kā biedrošanās brīvības ierobežojums [51]; un iv) interese saglabāt *socios* tiesības, kas tiktu apdraudētas, ja futbola kluba *Barcelona* statuss vai struktūra tiktu pārveidota par akciju sabiedrību [52].

89. Atsevišķi Vispārējā tiesa noraidīja argumentu, saskaņā ar kuru *I. Abdelmouine* intereses nevarēja tikt pielīdzinātas akcionāra interesēm, pamatojoties uz to, ka attiecīgā apstrīdētā lēmuma daļa bija papildu pamatojums, kas nevarēja atspēkot galveno konstatējumu, ka viņš neatbilst nosacījumiem "ieinteresētās personas" statusa iegūšanai [53].

90. Lai gan *I. Abdelmouine* konkrēti neatsaucas uz attiecīgajiem pārsūdzētā sprieduma punktiem [54], es saprotu, ka viņš nepiekrīt Vispārējās tiesas secinājumiem visos iepriekš minētajos jautājumos.

91. Tomēr pretēji tam, ko faktiski apgalvo *I. Abdelmouine*, Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā neizslēdza iespēju, ka *I. Abdelmouine* kā *socio* varētu atsaukties uz interesēm, kas viņam piešķirtas ar futbola kluba *Barcelona* statūtiem, vai uz jebkādām citām interesēm, ko viņš subjektīvi ir pieņēmis [55].

92. Kā jau paskaidroju, "ieinteresētās personas" jēdziens var attiekties uz jebkurām personīgām vai vispārējām interesēm, ja atbalsta piešķiršana var ietekmēt šīs intereses. Tas ietver *I. Abdelmouine* kā *socio* interesi futbola kluba *Barcelona* spēlētāju pārejas politikā, kā arī viņa vispārīgāku interesi vienlīdzīgos konkurences apstākļos futbolā kopumā.

93. Jautājums ir par to, vai *I. Abdelmouine*, pamatojoties uz Vispārējai tiesai iesniegtajiem pierādījumiem, varēja pierādīt, ka strīdīgā (apgalvotā) atbalsta piešķiršana varētu ietekmēt šīs intereses.

48 Pārsūdzētais spriedums, 28. punkts.

49 Pārsūdzētais spriedums, 29. punkts.

50 Pārsūdzētais spriedums, 32. punkts.

51 Pārsūdzētais spriedums, 35. punkts.

52 Pārsūdzētais spriedums, 39. punkts.

53 Pārsūdzētais spriedums, 50. un 51. punkts.

54 Līdz ar to apelācijas trešais un ceturtais pamats, iespējams, ir nepieņemami, jo nav izpildīts Tiesas Reglamenta 169. panta 2. punkts, kas paredz apelācijas sūdzībā precīzi norādīt apstrīdētos sprieduma elementus, kurus *I Abdelmouine* lūdz atcelt; skat. *ex multis* spriedumu, 2000. gada 4. jūlijs, *Bergaderm* un *Goupil*/Komisija (C-352/98 P, EU:C:2000:361, 34. punkts).

55 Skat., piemēram, pārsūdzētā sprieduma 43. punktu.

94. Vispārējā tiesa to noraidīja. Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa noraidīja *I. Abdelmouine* prasījumus kā nepieņemamus vai nepamatotus, pamatojoties uz to, ka: i) viņš neesot varējis pierādīt, ka attiecīgie futbola kluba *Barcelona* statūtu panti piešķir viņam tiesības, kuras, kā viņš apgalvoja, tiktu ietekmētas ar atbalsta piešķiršanu [56]; ii) viņš neesot varējis pieradīt saikni starp apgalvoto viņa interešu ietekmēšanu un atbalsta piešķiršanu [57] un iii) viņa paskaidrojumi neesot bijuši pietiekami skaidri attiecībā uz to, kā viņa apgalvotās intereses tiek ietekmētas [58].

95. Ņemot vērā to, ka *I. Abdelmouine* neuzskata, ka attiecībā uz šiem punktiem ir sagrozīti pierādījumi, šo secinājumu Tiesa nevar pārskatīt.

96. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, nav nozīmes tam, vai *I. Abdelmouine* situāciju var vai nevar pielīdzināt kapitālsabiedrības akcionāra statusam: pat ja viņa kritika attiecībā uz pārsūdzēto spriedumu šajā ziņā būtu sekmīga, tā nevarētu padarīt viņu par "ieinteresēto personu" Procedūras regulas izpratnē [59].

97. Līdz ar to Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu, secinot, ka *I. Abdelmouine* nav "ieinteresētā persona" Procedūras regulas 24. panta 2. punkta izpratnē.

98. Tādēļ es ierosinu Tiesai noraidīt kā nepamatotu trešo un ceturto *I. Abdelmouine* apelācijas pamatu, atstāt spēkā pārsūdzēto spriedumu un daļēji aizstāt Vispārējās tiesas argumentāciju.

V. Secinājumi

99. Ņemot vērā iepriekš minēto, es ierosinu Tiesai noraidīt trešo un ceturto apelācijas pamatu kā nepamatotus.

[56] Šajā nozīmē skat. pārsūdzētā sprieduma 29.–31. punktu.

[57] Šajā nozīmē skat. pārsūdzētā sprieduma 32.–34. punktu un 39.–46. punktu.

[58] Šajā nozīmē skat. pārsūdzētā sprieduma 35.–37. punktu.

[59] Šajā nozīmē skat. *ex multis* spriedumu, 1986. gada 24. jūnijs, *AKZO Chemie* un *AKZO Chemie UK*/Komisija (53/85, EU:C:1986:256, 21. punkts).